

1888.

Z Horních Kounic

Mám ma - li - čko ve žbá - ne - čko, ne - ve - pi - jo, já ten žbá - ne - ček

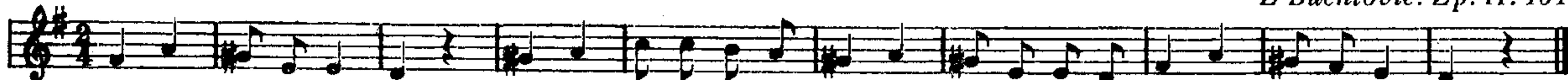

vo ten trá - me - ček hned ro - zbi - jo, hned ro - zbi - jo.

Mám maličko ve žbánečko, nevepijo,
já ten žbáneček vo ten trámeček [: hned rozbijo. :]

1889.

Z Buchlovic. Zp. II. 101

Mu - sím do - mu jí - ti, mu - sím do - mu jí - ti, ne - mám na co pí - ti, ne - mám na co pí - ti.

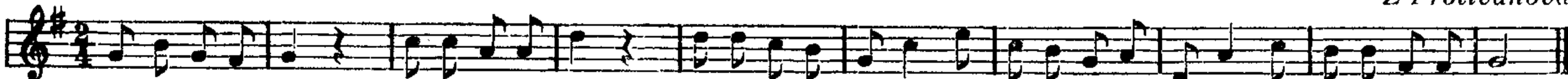
[: Musím domu jíti. :]
[: nemám na co pítí. :]

Šenkýřka neznámá
na zvirku¹⁾ nedává.

¹⁾ zvirka-ouvěrek

1890.

Z Protivanova

Né - ni vi - na má, a - ni ba - bi - na, a jest vinen pa - ná - ček, že mně solil ja - zé - ček, chce se mně ví - na.

Néni vina má, ani babina,
a jest vinen panáček, že mně solil jazéček,
chce se mně vína.

1891.

Ne - pij, Jan - ko, ne - pij, pa - ma - tuj na dě - ti, na dě - ti - čky dro - bné, na že - ni - čku ro - vně.

Nepij, Janko, nepij,
pamatuj na děti,

na dětičky drobné,
na ženičku rovně.¹⁾

¹⁾ Nepí, Janko, nepí,
stodola ti letí.
Pročpak bech já nepil,
deť já nemám děti.

Nepí, Janku, nepí,
střecha na tě letí,
zabije ti ženu
a tvé drobné děti.

1892.

Z Černotína. Zp. I. 213.

O - že - ním se, ne - vy - spím se, při - jde na mně vše - li - ja - ká da - rka, potom nesmím po - zvi - ho - vat žbánka.

Ožením se, nevyspím se, přijde na mně všelijaká darka,
potom nesmím pozvihoovat žbánka.